

TRUYỆN TRANH

BƯỚC CHÂN XUẤT THẾ

GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM

Thích Giác Nghiên *dịch và biên soạn*

VÒNG NGUYỆT LƯƠNG
LỤC TỬ ĐẠI MINH CHƠN NGÔN

TRUYỆN TRANH

BƯỚC CHÂN XUẤT THẾ

南無阿彌陀佛

NHÀ XUẤT BẢN TÔN GIÁO

PL. 2557 - DL. 2013

*Bát cơm xin khắp ngàn nhà .
Chiếc thân đơn độc bước xa dặm trường.
Chỉ vì sinh tử vô thường.
Xuân qua thu lại hoàng dương độ đời*

TỔ IN KINH VĨNH HOÀNG CHÙA CAO LINH

Thực hiện

*Địa chỉ: Chùa Cao Linh - Bắc Hà - Bắc Sơn - An Dương
TP. Hải Phòng*

Website: www.chuacaolin.com.vn
Điện thoại: 031-3589672; FAX: 031-3589850
Email: giacnghien2002@yahoo.com.tw
Facebook: thích giac nghiên

NỘI DUNG

Phần 1

ĐỨC PHẬT

1 - 17

Phần 2

GIÁO PHÁP

19 - 28

Phần 3

TĂNG GIÀ

29 - 33

Phần 4

PHẬT, PHÁP VÀ TĂNG

35 - 38

Phần 5

TRUYỆN PHẬT GIÁO

39 - 59

Đức Phật là người bi trí song toàn. Các bài giảng của Đức Phật giúp cho mọi người nhận chân được bản thể của nhân sinh và vũ trụ, để con người có cuộc sống hạnh phúc và sáng suốt hơn. Ngày nay, hơn 500 triệu người trên khắp thế giới đi theo lời dạy của Đức Phật. Trong phần này, chúng ta sẽ cùng nghe câu chuyện về cuộc đời của Ngài.

Cách chúng ta khoảng 2600 năm về trước, có một vị vua tên là Suddhodana (Tịnh Phạn). Ông có người vợ xinh đẹp là hoàng hậu Maya. Họ chung sống dưới chân núi Himalayas hùng vĩ thuộc phía bắc Ấn Độ bây giờ.

Một đêm nọ, hoàng hậu Maya mơ thấy một giấc mơ tuyệt đẹp. Bà nhìn thấy một chú voi trắng to lớn đi vào trong phòng bà. Nó giữ một bông hoa sen trên vòi của mình. Con voi vừa thổi vòi của nó (rống) vừa đi quanh giường của hoàng hậu ba lần.

Sáng hôm sau, nhà vua liền kể cho những nhà thông thái về giấc mơ của hoàng hậu. Họ nói: “Thưa đức Vua, hoàng hậu Maya sẽ sinh hạ một hoàng nam khôi ngô, tuấn tú”. Đức vua và hoàng hậu rất đổi vui mừng vì tin ấy.

Mười tháng sau, hoàng hậu Maya hạ sinh được Thái tử Siddhartha (Sĩ Đạt Đa) trong khu vườn thượng uyển, hôm đó nhằm vào ngày trăng tròn tháng Vesak. Các loài cây đua nhau nở hoa, những chú ong bay quanh các bông hoa tìm mật, những chú chim hót líu lo uyển chuyển trên cành. Mọi người ai ai cũng cảm thấy hạnh phúc vì sự xuất hiện của Thái tử.

Thái tử là con người nhân từ và tốt bụng. Chàng thương yêu tất cả muôn loài và không bao giờ làm đau bất cứ ai, dù là con vật nhỏ nhất.

Một ngày nọ, người anh họ của Thái tử bắn rơi một con ngỗng trời. Nó ngã gục xuống đất, dãy dụa vẫy vùng vì đau đớn. Thái tử cảm thấy rất buồn, chàng bé nó lên chăm sóc cho nó. Chàng biết tất cả các loài vật đều muốn được sống, chúng không muốn chết.

Sống ở trong cung điện, hoàng tử được vua cha mời nhiều các thầy danh tiếng về để dạy dỗ cho chàng. Thái tử là người hết mực thông minh, chàng tiếp thu kiến thức truyền dạy rất nhanh. Đức vua mong đến một ngày nào đó, chàng sẽ trở thành một vị vua vĩ đại, kế tiếp sự nghiệp của Người.

Khi lớn lên, Thái tử trở thành một người con trai khôi ngô tuấn tú, thông minh và khỏe mạnh. Chàng kết hôn với một người con gái xinh đẹp tên là Da Du Đà Na, họ sống hạnh phúc say đắm bên nhau.

Một ngày kia, khi Thái tử cùng đầy tớ Xa Nặc đi chơi ở bốn cổng thành, chàng nhìn thấy bốn người: một người ốm, một ông già, một người chết và một thầy tu sĩ. Ba người đầu tiên làm chàng cảm thấy rất buồn. Nhưng khi gặp một thầy tu sĩ, với dáng vẻ ung dung tự tại, làm cho chàng nghĩ về điều gì khiến con người được hạnh phúc.

Ở tuổi 19, vào một đêm khi sao mai vừa ló rạng, Thái tử cùng người đầy tớ của mình rời bỏ cha già, vợ đẹp, con thơ, cuộc sống đế vương nơi hoàng cung. Chàng rời xa gia đình, quyết đi tìm con đường để giúp cho mọi người được hạnh phúc.

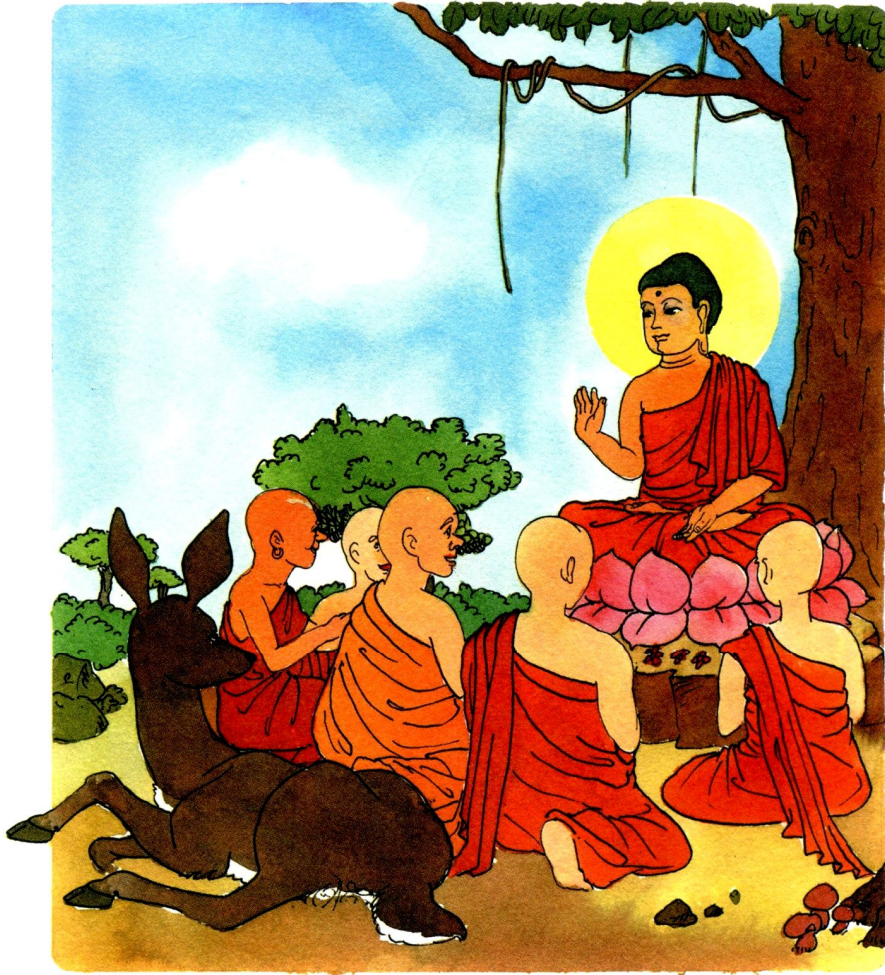
Kể từ ngày từ biệt vợ đẹp con thơ ra đi tìm chân lý cứu độ nhân sinh, trải qua sáu năm trời rông rãi, chàng đi hết nơi này đến nơi khác, gặp rất nhiều những nhà thông thái và học hỏi được nhiều điều bổ ích trong cuộc sống. Tuy gặp muôn vàn gian khổ, nhưng chàng nhất định không bỏ cuộc, quyết tìm ra chân lý để cứu giúp chúng sinh, rũ bỏ mọi phiền muộn, đến bến bờ giải thoát an vui. Từng ngày, từng ngày qua đi, chàng càng trở nên thông thái và tỉnh giác.

Cuối cùng, chàng ngồi dưới một góc cây Bồ Đề to lớn bên dòng sông Ni Liên Thiên, trầm ngâm suy nghĩ về mười hai nhân duyên và quán chiếu cái khổ của kiếp nhân sinh: “Tại sao con người lại đau khổ? Làm cách nào ta có thể giúp được cho họ hạnh phúc?”

Trải qua năm năm tầm sư học đạo, sáu năm tu khổ hạnh, bốn chín ngày đêm tinh tiến thiền định, vào một buổi sáng khi sao mai vừa ló rạng, dưới gốc cây Bồ Đề, Thái tử đã chiến thắng được con ma cuối cùng, tìm ra chân lý cứu giúp nhân sinh rũ bỏ được khổ đau và sự phiền muộn, lúc đó chàng vừa 30 tuổi. Từ đó trở đi, mọi người tôn xưng chàng là Phật, Đức Phật bốn sư Thích Ca Mâu Ni.

Đức Phật khai chuyển Pháp luân, truyền những lời dạy đầu tiên cho năm anh em ông Kiều Trần Như. “Ngài nói pháp tứ đế, nổi thống khổ của con người, nguyên nhân của sự thống khổ đó và phương pháp để diệt trừ sự khổ đau, hướng chúng ta đạt đến chân lý đích thực của cuộc sống. Sự ích kỉ hẹp hòi, cái tôi to lớn của con người, nếu chúng ta từ bỏ được chúng, thì hạnh phúc và an lạc sẽ đến với chúng ta”.

Trong những năm theo bước chân giáo hóa của Ngài, có rất nhiều người, giàu có, nghèo có, trẻ có, già có, đều đến để nghe những lời chỉ dạy của Ngài: “Chúng ta nên luôn luôn nghĩ về những điều chúng ta làm. Không làm các việc ác, chăm làm các việc lành, hay chúng ta làm việc tốt, điều tốt sẽ đến với ta và ngược lại nếu chúng ta làm việc xấu thì điều xấu cũng không tìm mà đến. Cho nên phạm làm những việc gì luôn phải nghĩ đến hậu quả của nó”.

Trải qua bốn chín năm đi giáo hóa độ sinh, thuyết giảng hơn ba trăm hội, nhục thân của ngài cũng thể theo định luật vô thường của vạn pháp, sinh, lão, bệnh, tử lý thường nhiên, dưới gốc cây Sa La nơi rừng Sa La song thọ, Đức Phật đã qua đời ở tuổi tám mươi.

GIÁO PHÁP

Những lời dạy chính của Đức Phật là:

- Không được làm điều xấu
- Chăm làm các hạnh lành
- Giữ cho tâm hồn trong sáng

Giáo pháp là những lời dạy của Đức Phật. Nó dạy cho chúng ta nhận chân được bản thể của mọi sự vật hiện tượng, biết cách sống thế nào cho hạnh phúc. Nó chỉ cho ta biết cách đối mặt và sửa chữa những thử thách. Khi chúng ta làm theo giáo Pháp của ngài, thì chúng ta sẽ nhận được hạnh phúc và bình yên.

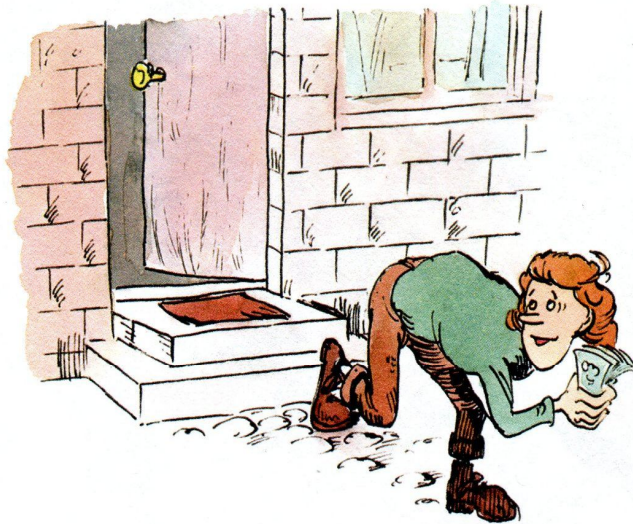
KHÔNG LÀM ĐIỀU XẤU

Làm tổn thương hoặc giết hại các loài vật cho dù bé nhỏ như con kiến là việc làm xấu. Cũng giống như chúng ta, các loài vật đều không muốn bị đau bị giết. Chúng ta không nên làm hại chúng, nhất là khi làm điều ấy chỉ để đùa vui.

KHÔNG LÀM ĐIỀU XẤU

21

Ăn trộm là việc làm xấu. Người bị mất trộm tiền bạc hay bất cứ thứ gì họ đều cảm thấy buồn phiền và tức giận. Quả báo sẽ đến với người lấy trộm đó, nó sẽ bị trừng phạt vì điều mình làm.

KHÔNG LÀM ĐIỀU XẤU

Đúng là buồn cười!
Minh đã lừa được họ.

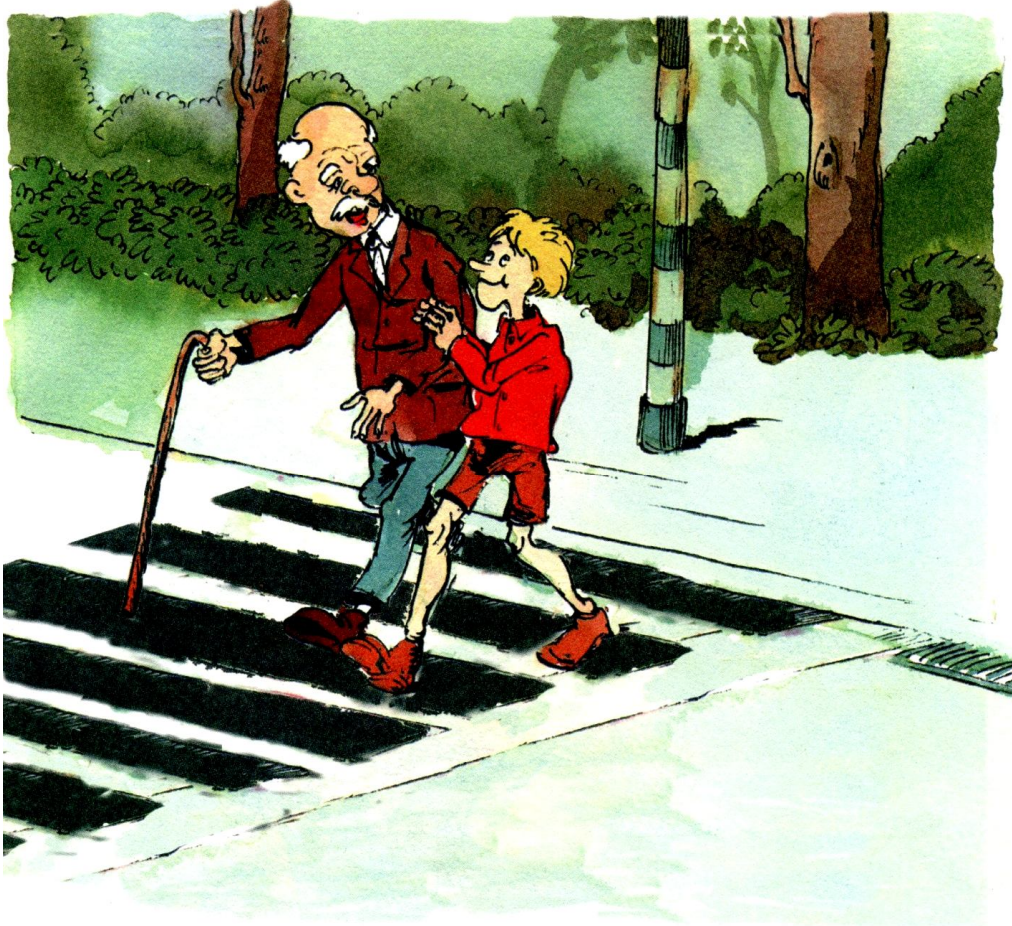
Nói dối là việc làm xấu. Những điều dối trá chỉ để vui đùa có thể khiến mọi người gặp rắc rối. Hay đến người này nói xấu người kia, đến người kia nói xấu người này, nói thêu dệt trái với sự thật, nói lời hung ác cay độc, nguyên rủa, khiến cho đối phương tức giận buồn khổ. Cho nên chúng ta cần phải nói sự thật, nói lời nhu hòa yêu mến.

Lắng nghe và vâng làm lời dạy bảo của cha mẹ, thầy cô. Cho nên chúng ta cần phải kính trọng và lễ phép đối với cha mẹ và thầy cô giáo. Họ là những người luôn sẵn sàng giúp đỡ chúng ta và cho chúng ta những lời khuyên bổ ích.

HÃY LÀM ĐIỀU TỐT

Giúp đỡ người khác cũng là một việc làm tốt. Mọi người xung quanh ta luôn cần sự giúp đỡ của ta, từ việc nhỏ đến việc lớn, nếu ta có thể giúp được họ thì hãy cố gắng hết sức mình. Giúp đỡ nhau sẽ giúp cho mọi người luôn vui vẻ, hạnh phúc hơn.

Chúng ta nên chơi với những người bạn tốt. Họ sẽ giúp chúng ta trở thành con người hoàn thiện hơn, tốt đẹp hơn, mọi người ai cũng yêu quý. Nên tránh xa những người làm điều xấu, vì những con người này rất dễ dẫn ta vào con đường sa ngã, tội lỗi và tù tội, bị xã hội nguyên rủa, xa lánh.

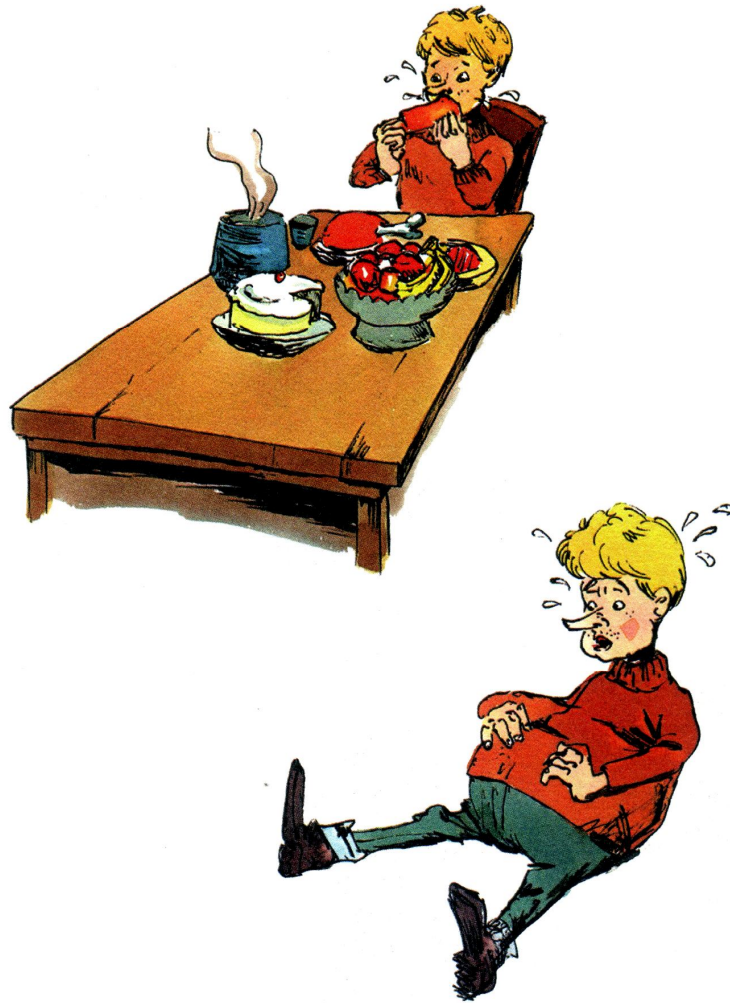
GIỮ CHO TÂM HỒN TRONG SÁNG

Nếu mình không được chơi, mình sẽ giấu nó đi để không ai có thể chơi.

Những ý nghĩ ích kỷ hẹp hòi của mỗi chúng ta nó sẽ khiến đầu óc chúng ta không còn minh mẫn. Khi mọi người trở nên ích kỷ, họ chỉ lo nghĩ cho bản thân họ, mà quên đi những người xung quanh. Cho nên không có một ai là thích người ích kỷ hẹp hòi. Vì thế mà chúng ta không nên chỉ lo nghĩ cho bản thân mình, mà luôn cần nghĩ cho mọi người ở xung quanh bên ta.

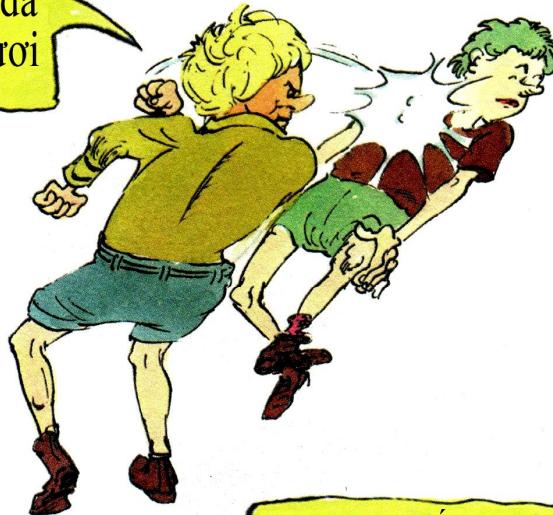

Đừng tham lam vì nó sẽ làm cho ta không còn sáng suốt. Khi một cậu bé ham ăn ăn quá nhiều, cậu ấy sẽ bị ốm và cảm thấy khó chịu. Cũng như thế, ham muốn quá độ một điều gì đó như đồ chơi, điện tử đều không tốt cho chúng ta. Chúng ta không nên có ý nghĩ tham lam.

GIỮ CHO TÂM HỒN TRONG SÁNG

Nhận lấy này! Ta đã bóng giời hơn người

Nào 2 cậu, đây có phải là cách để làm bạn không? Hãy bắt tay giảng hòa đi nào.

Giận giữ sẽ làm cho đầu óc không còn sáng suốt. Khiến cho ta dễ mất đi sự bình tĩnh, chúng ta sẽ tức giận và có những hành động không đúng với người khác. Do đó không ai muốn chơi với ta và ta sẽ rất đau khổ. Vì thế chúng ta không nên nóng giận.

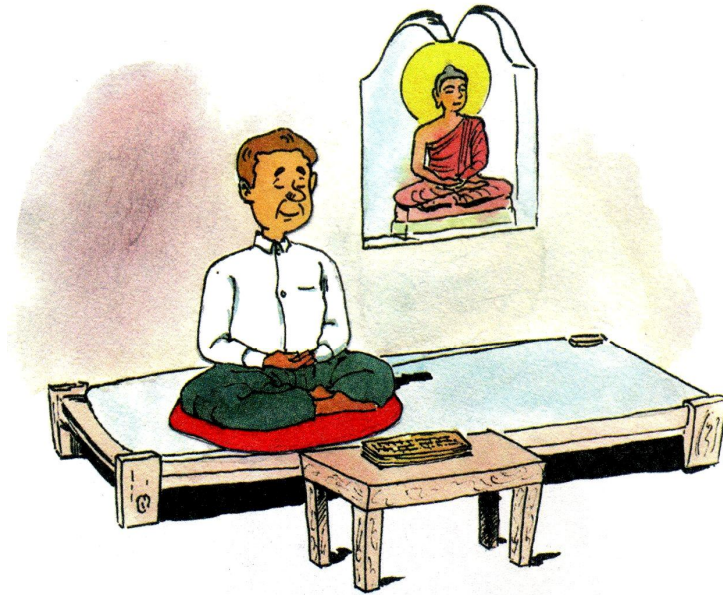
Tăng già là một nhóm các nhà sư nam hay ni cô, từ bốn người trở lên sống với nhau hòa thuận như nước với sữa. Họ học kinh Phật và đem lời dạy của Đức Phật phổ biến cho mọi người cùng nghe, lời dạy đó sẽ giúp tất cả chúng ta trở nên tinh tảo và sáng suốt, biết được thực thể của vạn pháp, loại trừ bản ngã của chính mình. Đem đến cho mọi người có một cuộc sống an lành tự tại.

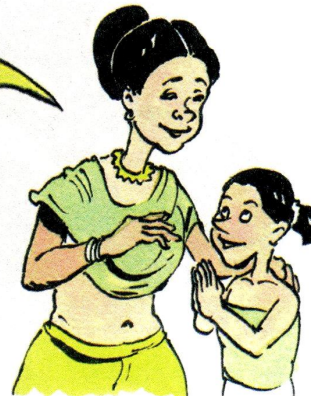
Người từ bỏ gia đình mình đến chùa hay tu viện để ở, phát tâm cầu đạo giải thoát gọi là người xuất gia hay còn gọi là các nhà sư. Nam giới thì gọi là Tăng, cuộc sống của chư Tăng bắt đầu vào bốn giờ sáng. Họ học kinh Phật sau bữa ăn sáng, sau đó dạy Pháp cho tất cả mọi người và giữ cho đầu óc luôn được thanh tịnh, một trái tim đầy lòng vị tha nhân ái.

Người xuất gia nữ thì gọi là ni cô hay ni sư. Họ cũng cạo đầu như nam giới. Họ thường mặc quần áo màu nâu, vàng hoặc ghi xám. Họ có một cuộc sống đơn giản và làm việc chăm chỉ đem lại hạnh phúc cho mọi người. Họ luôn vui vẻ, giống như những nhà sư Tăng.

Cha của con đang ngồi thiền, nó giúp cha con thư giãn sau một ngày làm việc vất vả.

Những người không phải là sư Tăng hay Ni cô cũng có thể học kinh Phật, họ được gọi là Phật tử, hay Thiện Nam tử, Thiện nữ nhân, Cận sự nam hay Cận sự nữ. Họ tôn kính Đức Phật, học hỏi giáo Pháp của Phật và kính trọng sư Tăng. Họ thân thiện và hòa nhã với tất cả mọi người.

Nếu các bạn tức giận với người làm bạn buồn, thì bạn sẽ càng đau khổ.

Khi những Phật tử gặp phải vấn đề gì khúc mắc trong cuộc sống, họ thường tới gặp nhà sư hoặc ni cô để xin lời khuyên nủ chỉ bảo của các Thầy. Để cảm tạ các nhà sư vì những lời khuyên hữu ích, hay cúng dàng cầu Phúc, Phật tử thường tặng nhà sư và ni cô những thức ăn và quần áo như thể hiện lòng biết ơn. Họ coi những nhà sư và ni cô như những người thân của họ.

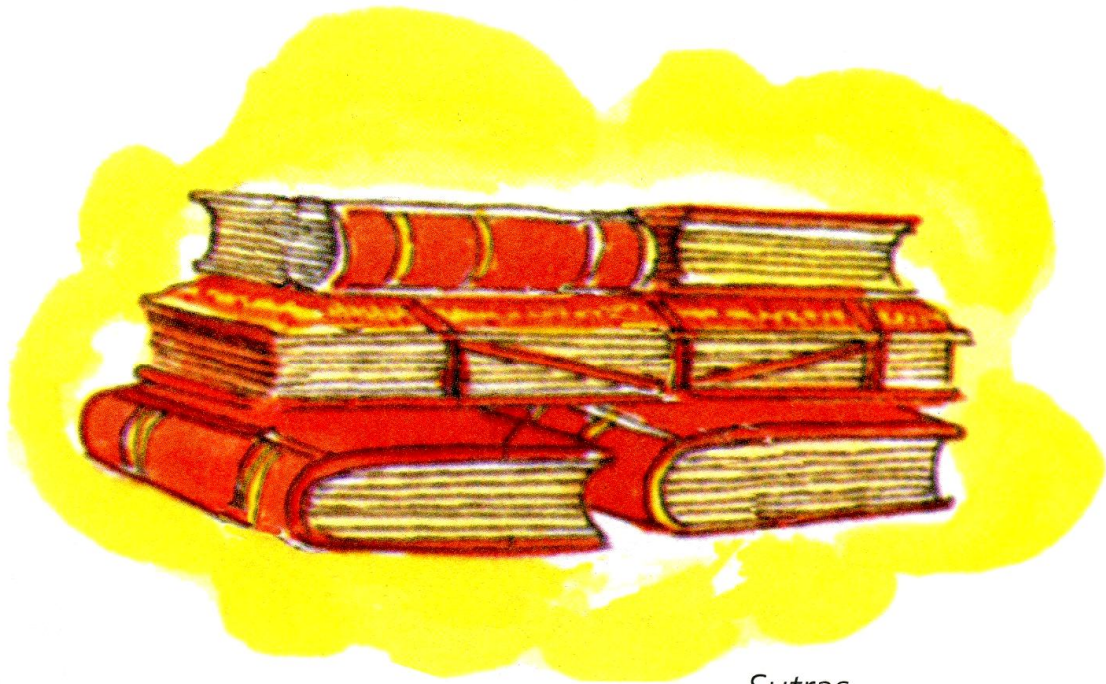
PHẬT, PHÁP VÀ TĂNG

Đức Phật, giáo Pháp và Tăng già ba thứ tôn quý của con người được gọi là Tam Bảo. Tam Bảo rất đặc biệt đối với tín đồ Phật giáo, họ kính trọng Đức Phật, học theo giáo Pháp của ngài, vâng làm theo những lời dạy của Tăng già. Do đó mà họ trở thành những con người thánh thiện an lạc và tự tại trong cuộc sống.

- Đức Thích Ca Mâu Ni Phật là người đầu tiên sáng lập ra Đạo Phật.
- Ngài là người tìm ra chân lý để cứu độ nhân sinh.
- Ngài là người ảnh hưởng nhất đến đạo Phật.
- Ngài đại diện cho sự từ bi và trí tuệ, đầy đủ ba đức bi, trí, dũng.
- Ngài dạy chúng ta cách tìm ra hạnh phúc qua sự hiểu biết và lòng yêu thương.

Sutras

- The Dharma gọi là Pháp, phần thứ hai của Đạo Phật.
- Đó là những lời dạy của Đức Phật.
- Nó chỉ cho chúng ta chân lý (sự thật).
- Nó giúp chúng ta tìm được hạnh phúc.

- The Sangha gọi là Tăng, phần thứ 3 của Đạo Phật.
- Đó là một nhóm các nhà sư nam hoặc ni cô từ bốn người trở lên.
- Họ đại diện cho sự hòa hợp, thanh tịnh và thuần khiết.
- Họ là những người mô phạm điển hình cho các Phật tử noi theo.

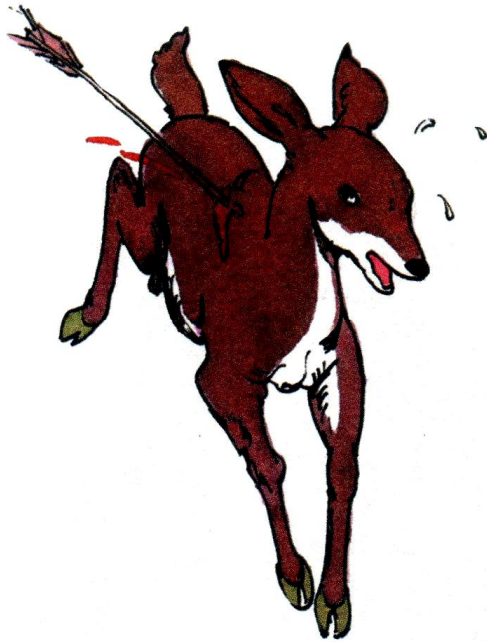
TRUYỆN PHẬT GIÁO

Một số lời dạy của Đức Phật rất trừu tượng và khó hiểu. Vì thế nên khi Đức Phật còn sống, ngài thường sử dụng những câu chuyện để giúp cho mọi người hiểu được giáo lý của mình. Sau đây là mười mẩu chuyện giúp cho chúng ta hiểu hơn những bài giảng của Đức Phật trong quyển sách này.

CÔNG VIÊN CỦA LOÀI HƯƠNG

Không được sát sinh

Ôi, không! Ta bị thương rồi!
Ta còn phải chăm sóc các con...

Ngày xưa ngày xưa, có một khu rừng vô cùng đẹp, ở đó có rất nhiều hương. Một ngày nọ, nhà vua cùng với đoàn tùy tùng đến đây để săn bắn. Nhà vua bắn một mũi tên trúng ngay vào con hương mẹ. Con hương mẹ ngã xuống, nó ráng đứng dậy cố sức chạy về phía trước cho dù thân thể rất đau. Một lúc sau, nhà vua và đoàn tùy tùng tìm thấy nó trốn sau những bụi cây cùng với những con hương con. Lúc này thân thể nó vẫn còn chảy máu, một vài giọt nước mắt chảy ra trên khóe mắt, nó vẫn chưa cho con bú đủ sữa, những giọt sữa cuối cùng, vì nó biết mình sắp chết.

Nhà vua cảm thấy hối hận. Ông bế những con nai con lên và nói với chúng: “Từ lúc này ta sẽ chăm sóc các người”. Rồi ông bẻ gãy cái cung làm đôi. Ông nói: “Ta sẽ không bao giờ đi săn nữa.”

Để nhớ về ngày này, ông đặt tên cho khu rừng là Công viên của loài hươu.

Giống như con người, các loài vật cũng có cảm giác. Chúng ta không nên giết hại chúng chỉ để chơi hoặc để giải trí. Như thế là không tốt và ích kỉ.

MẶT TRĂNG ĐANG NHÌN BẠN

Không được trộm cắp

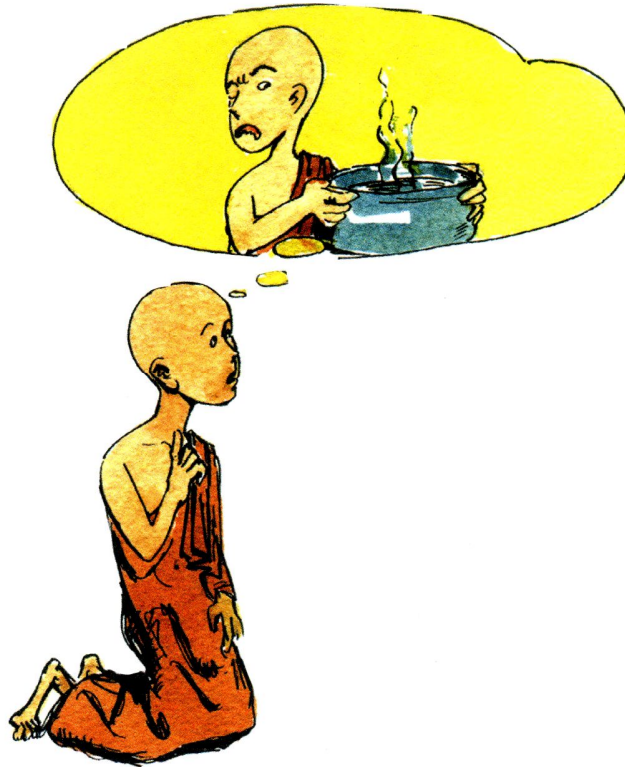

Ngày xưa có một gia đình rất nghèo. Họ thường phải ăn trộm rau từ vườn của nhà hàng xóm. Một đêm, người cha dẫn người con trai út sang nhà hàng xóm để lấy trộm cà rốt, người con út đứng ngay cạnh ông. Bỗng nhiên, đứa con thì thầm: “Bố, có ai đang nhìn chúng ta”.

Ông bố trở nên sợ hãi. Ông ta vội nhìn xung quanh nhưng không thấy bất cứ ai. “Ở đâu, ai nhìn?” ông hỏi. Đứa con chỉ tay lên trời nói: “Kìa kìa bố, là mặt trăng. Mặt trăng đang nhìn chúng ta.”

Ông bố bất ngờ vì những gì đứa con nói. Ông ta nghĩ, không ai có thể nhìn thấy họ làm gì trong đêm tối. Lời của đứa con khiến ông ấy xấu hổ. Ông ấy ném cà rốt xuống và dắt đứa con đi. Họ cùng trở về nhà dưới ánh trăng. Từ đây trở đi, họ không bao giờ ăn trộm nữa.

Nếu chúng ta ăn trộm, mọi người sẽ biết.

La Hầu La, người con trai duy nhất của Đức Phật, sau đó trở thành một nhà sư. Cậu là vị trẻ nhất trong đoàn thể Tăng già, chú tiểu nhỏ tuổi này được tất cả các nhà sư khác yêu quý và nuông chiều cậu. La Hầu La làm mọi thứ mà cậu thích, đôi lúc cậu còn nói dối mọi người chỉ để thỏa chí vui thích của mình.

Một ngày, Đức Phật nói với La Hầu La, “Con hãy mang cho ta một chậu nước, ta muốn rửa chân”. Ngài rửa chân trong chậu nước và từ tốn hỏi La Hầu La “Con có muốn uống nước này không?”

“Dạ không, nó bẩn rồi!” La Hầu La đáp.

Đức Phật bảo La Haula: “Con hãy đổ chậu nước bản đi!”.

Sau khi La Haula bê chậu nước đi đổ xong, Ngài liền nói với La Haula: “Khi nước bị bản, thì không ai muốn dùng nó nữa, đúng không? Cũng vậy, một người mà luôn nói dối để thỏa mãn thú vui của mình thì người đó, cũng không có ai muốn tiếp tục quan tâm đến họ đó nữa”.

Nghe xong lời giáo huấn của Đức Phật, nước mắt của sự xấu hổ từ La Haula từ chảy ra. Từ đó cậu không bao giờ dám nói dối bất cứ một ai nữa.

Vì thế chúng ta hãy nên nói sự thật.

NAI CON GIÀ CHẾT

Nghe lời thầy cô giáo

Có một chú nai rất đỗi thông minh, chú đã dạy cho tất cả những chú nai trẻ khác, cách chạy trốn khỏi thợ săn. Một trong số chúng có một chú là học sinh ngoan hiền. Chú không bao giờ nói chuyện trong lớp học và thường cảm ơn thầy giáo mỗi khi tan học.

Một ngày nọ, chú nai này bị mắc bẫy. Những chú nai khác thì chạy thoát, chúng chạy về báo cho nai mẹ. Nai mẹ đã khóc khi nghe thấy tin này.

Thầy giáo liền an ủi nai mẹ, mà nói rằng: “Đừng lo, con của chị là một học sinh giỏi, nó sẽ trở về an toàn thôi.”

Khi bị nằm trong bẫy, con nai nhớ về những điều thầy giáo dạy nó. Nó giả vờ đã chết bằng cách thè lưỡi ra và nín thở. Điều ấy đã khiến người thợ săn tin rằng con nai đã chết. Khi người thợ săn đang chuẩn bị để làm thịt và mở bẫy bắt nai con ra, nhân lúc người thợ săn mãi nhóm bếp, nai con nhảy bật dậy và chạy nhanh như gió về nhà. Bạn bè rất vui mừng khi thấy nó quay trở lại. Chúng cảm ơn người thầy giỏi đã dạy chúng những điều hay.

Trở thành học trò ngoan sẽ mang lại những phần thưởng xứng đáng.

ĐỨC PHẬT XỎ KIM

Giúp đỡ lẫn nhau

Thầy A Lậu Nâu Đà là một người đệ tử giỏi của Đức Phật, nhưng thầy ấy bị mù. Thầy không cảm thấy hối tiếc vì điều ấy, tuy thân thể có mù nhưng Thầy vẫn học tập chăm chỉ.

Một ngày, Thầy nhận thấy trên áo của mình có một vết thủng. Thầy cố gắng vá nó lại, nhưng tìm cách để vá chỗ hỏng đó thì thật là khó. Thậm chí Thầy không thể tự mình xỏ được kim. Lúc đó Đức Phật đi ngang qua xỏ kim hộ Thầy. Thầy A Lậu Nâu Đà liền hỏi: “Ai xỏ kim giúp tôi vậy?”

“Là ta” Đức Phật trả lời, trong khi vá lại cái áo. A Lậu Nâu Đà cảm thấy thật là vui mừng và hạnh phúc, thầy đã khóc vì hình ảnh Đức Phật giúp ngài xỏ kim.

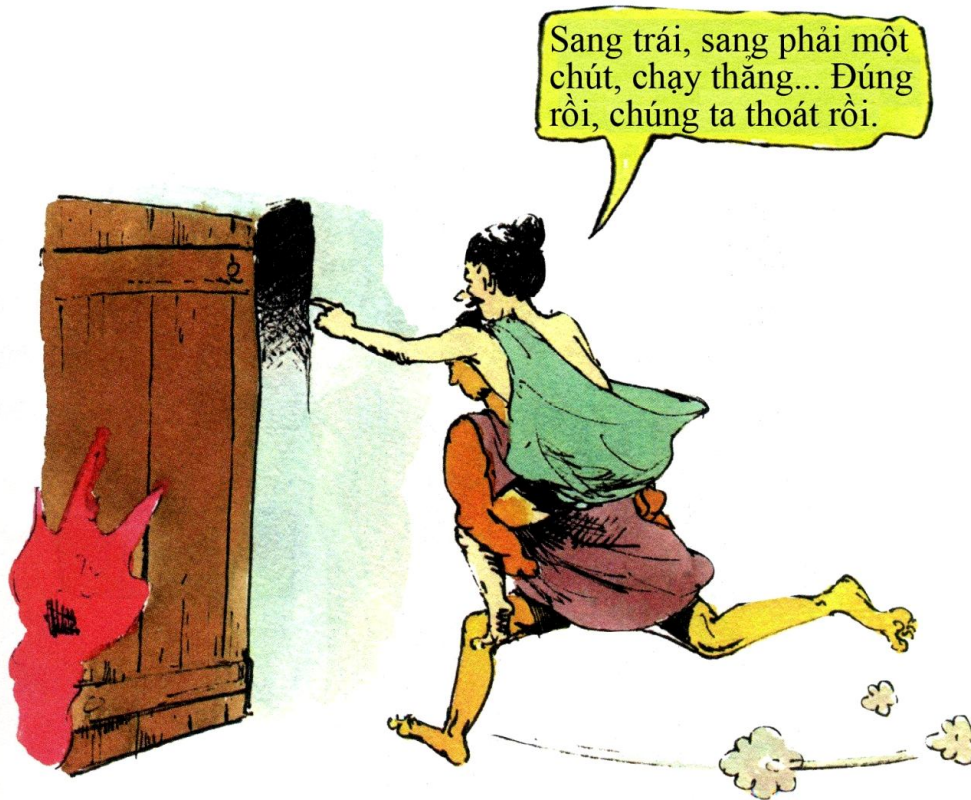
Luôn giúp đỡ những người ở xung quanh ta.

1 NGƯỜI TÀN TẬT VÀ 1 NGƯỜI MÙ

Giúp đỡ lẫn nhau

Chuyện kể rằng có một người què chân và một người mù cùng nhau ở chung trong một ngôi nhà. Khi đó nhà của họ bỗng nhiên bị cháy, cả hai rất vô cùng hoảng sợ. Người mù không thể nhìn thấy lối mà đi ra, còn người bị què chân thì không thể nào chạy thoát được.

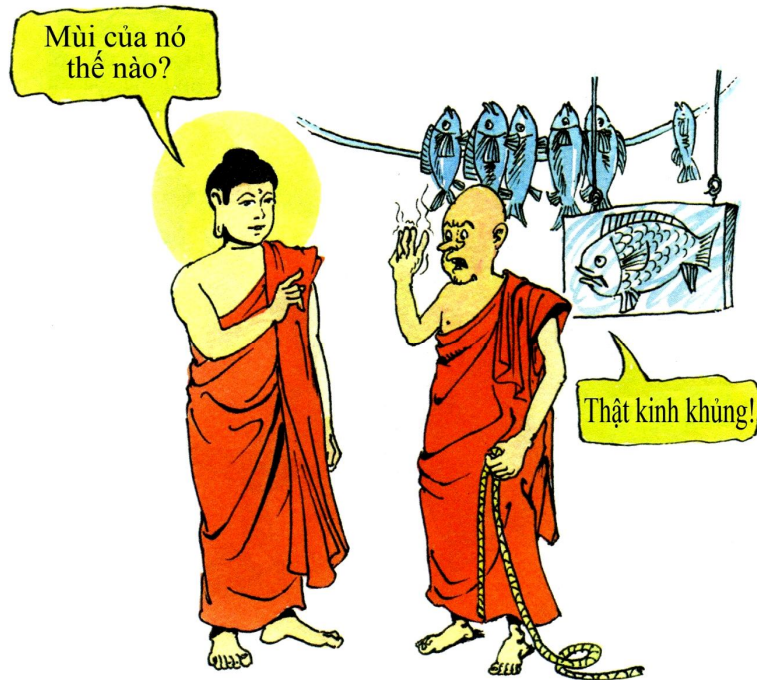

Sau một hồi bàn đi tính lại, họ quyết bỏ cái tôi của mình xuống và giúp đỡ lẫn nhau. Người mù cõng người què chân trên lưng. Người què chân thì chỉ đường để người kia đi. Họ đã cùng nhau thoát khỏi ngôi nhà đang cháy.

Nếu chúng ta giúp đỡ lẫn nhau, chúng ta sẽ làm được tất cả mọi thứ.

DÂY PHƠI CÁ

Hãy làm người bạn tốt

Đức Phật và đệ tử của ngài là A Nan Đa đi khất thực ở một làng bên bờ sông Hằng. Hai thầy trò dừng lại ở nhà của một người đánh cá. Đức Phật đi đến gần dây phơi cá và nói với A Nan Đa: “Con hãy cầm vào dây thừng chỗ những con cá đang phơi, rồi ngửi tay của con xem sao!”.

A Nan Đa làm theo và thưa với Đức Phật rằng: “Bạch đức Thế Tôn, mùi của dây phơi rất là kinh ả!” Đức Phật liền nói: “Cũng giống như người chọn bạn để chơi, nếu ta chơi với những người bạn xấu, thì ta cũng trở nên xấu. Giống như mùi từ dây thừng phơi cá vậy”.

Tiếp đây, hai thầy trò lại đi đến một làng bên dưới, mà người dân ở đây họ chuyên làm hương thơm để cúng và dùng ở cửa hàng bán nguyên liệu làm hương. Đức Phật liền bảo A Nan Đa: “Con hãy sờ vào giấy gói hương liệu, rồi ngửi tay của con xem sao!”.

A Nan Đa làm theo lời Đức Phật rồi bạch Phật rằng: “Tay của con rất thơm”.

Đức Phật liền nói: “Cũng vậy nếu ta kết bạn với những người tốt, thì chúng ta sẽ trở thành người tốt, giống như mùi thơm mà con thấy từ giấy gói hương liệu này”.

Nếu làm bạn với người tốt và thân thiện, bạn cũng sẽ trở thành người tốt.

Nếu làm bạn với người xấu và lười biếng, bạn sẽ trở thành người xấu.

CÁO VÀ 2 CON RÁI CÁ

Đừng trở nên ích kỉ

Chuyện kể rằng vợ của một con Cáo muốn ăn một ít cá tươi. Cáo liền đi đến bờ sông để tìm cho vợ một ít cá. Tìm đi tìm lại mà vẫn không được, lòng buồn chán nản, bỗng nhiên nó nhìn thấy hai con rái cá ở dưới sông đang giăng kéo một con cá to. Cả hai đều muốn tranh phần ngon nhất của con cá cho mình. Cáo đứng nhìn bọn chúng một lúc, sau đó tiến lại gần và nói là nó có thể chia đều cá giúp chúng. Cả hai con rái cá đều rất vui mừng, đem cá đến đưa cho Cáo nhờ chia giùm.

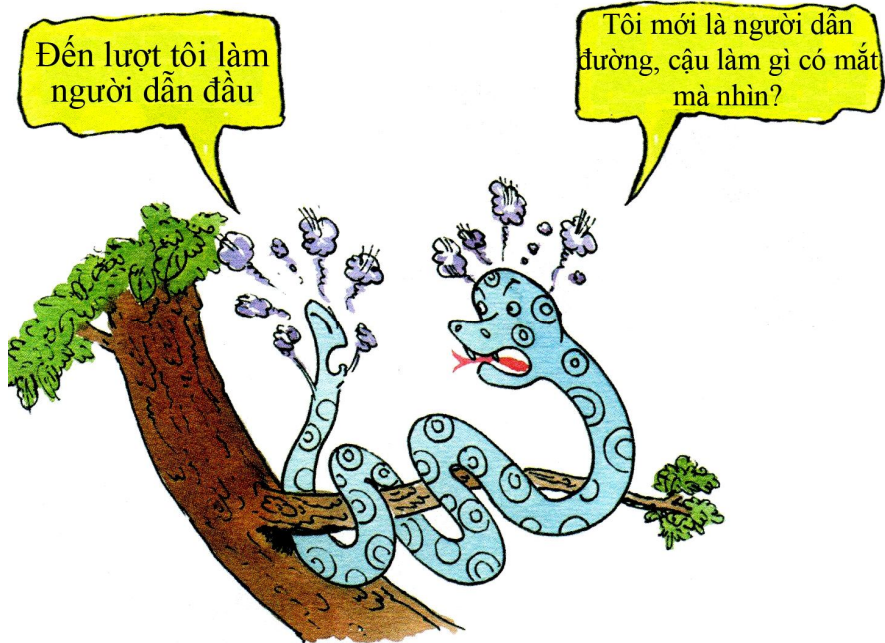
Cáo liền chia cá làm ba phần, phần đầu đưa cho một con rái cá và phần đuôi cho con còn lại. Khi hai con rái cá đang nghĩ xem, Cáo sẽ chia phần ngon nhất của con cá như thế nào, thì cáo bỗng cắp phần thân giữa của cá bỏ chạy về nhà cho vợ. Lúc này hai con rái cá chỉ còn biết đổ lỗi cho nhau vì đã quá ích kỉ.

Đừng nên ích kỉ cho bản thân mình mà hãy chia sẻ với mọi người.

ĐẦU VÀ ĐUÔI RẪN

Đừng gây sự với người khác

Câu chuyện kể rằng vào một hôm nhân rỗi, rắn bò lên một thân cây cổ thụ và quấn chặt vào một cành nhỏ. Nhân lúc nghỉ trưa nhân rỗi Đầu và Đuôi của rắn đã có một trận tranh cãi với nhau.

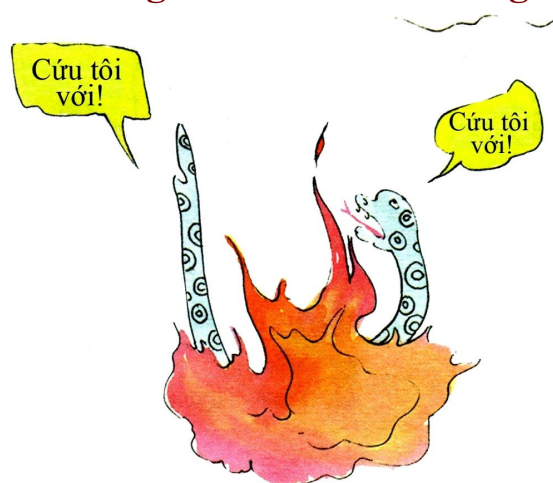
Đuôi rắn nói: “Cậu đã điều khiển tôi không biết bao lâu rồi, bây giờ đã đến lúc tôi phải được làm người chỉ huy”.

Cái đầu nói: “Tôi mới là người chỉ huy vì tôi có mắt có mồm, nếu không có mắt thì biết đi đâu, nếu không có mồm của tôi thì lấy gì để nuôi dưỡng thân thể”.

Cái đuôi liền nói: “Cậu cần phải có tôi để di chuyển, nếu không có tôi cậu không thể đi bất cứ đâu được”. Và cứ như thế đầu và đuôi không ai chịu nhường cho ai, lúc này đầu rắn bực quá muốn đi xuống dưới đất nhưng rồi cái đuôi cứ cuộn vào cành cây không chịu đi đâu. Cuối cùng đầu của rắn đành chịu thua và để cho cái đuôi làm người chỉ huy, mặc cho đuôi muốn làm gì thì làm, đầu rắn không chịu giúp đỡ đuôi. Đuôi lại không nhìn thấy nơi nó chuẩn bị đi đến. Đi đi đi và rắn rơi vào một đám cháy lúc nào không biết, cả con rắn bị thiêu cho đến chết.

Cả hai đều tổn thương khi mãi mãi tranh giành nhau.

CÔ QUÉT RÁC

Làm trong sáng đầu óc

Đức Phật và chúng đệ tử đang đi khát thực ở trên một đường phố, lúc này ngoài những người đi đường còn có một người phụ nữ quét rác làm việc cần mẫn chăm chỉ để làm sạch đường phố. Vì thế nên quần áo của cô ấy rất bẩn và hôi, tất cả mọi người đều lánh xa không ai muốn gần cô.

Lúc đó Đức Phật đi đến gần khai thị chỉ bày cho cô, mọi người đứng xung quanh đều cảm nhận được cuộc nói chuyện giữa hai người rất là thoải mái, không có một chút phòng bị, ai nấy cũng đều cảm thấy ngạc nhiên.

Liên đi đến bạch Đức Phật rằng: “Ngài luôn bảo chúng tôi phải sạch sẽ. Vậy tại sao ngài lại nói chuyện với người phụ nữ bốc mùi kia?”

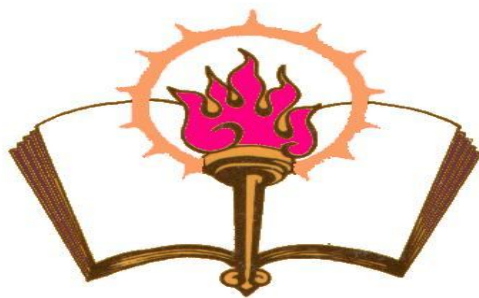
Đức Phật trả lời: “Mặc dù thân thể của người phụ nữ kia có mùi hôi thối, nhưng tâm hồn của cô ấy thì thật là trong sáng và thanh tịnh. Cô ấy lịch sự làm việc cần mẫn chăm chỉ cho mọi người chúng ta, chúng ta cần phải nên noi gương học tập. Còn một số người nhìn vẻ bề ngoài rất là sạch sẽ gọn gàng, nhưng trong đầu óc của họ thì chứa đầy những ý nghĩ xấu xa, độc ác!”

Có được một tâm hồn trong sáng quan trọng hơn là mặc quần áo sạch sẽ.

HỒI HƯƠNG

**Nguyện đem công đức này hồi hương hết thấy tứ ân tam hữu
pháp giới chúng sinh đồng thành Phật đạo.**

**Nguyện đem công đức này
Trang nghiêm Phật Tịnh-độ
Trên đền bốn ân nặng
Dưới cứu khổ tam-đồ
Nếu có ai thấy nghe
Đều phát lòng Bồ- đề
Hết một báo thân này
Đồng sanh Cực-lạc Quốc.**

Nam Mô A Di Đà Phật.

MƯỜI CÔNG ĐỨC ẮN TÔNG KINH, TƯỢNG PHẬT

- ❁ Một là, những tội lỗi đã tạo từ trước, nhẹ thì được tiêu trừ, nặng thì chuyển thành nhẹ.
- ❁ Hai là, thường được các thiện thần ủng hộ, tránh được tất cả tai ương hoạn nạn, ôn dịch.
- ❁ Ba là, vĩnh viễn tránh khỏi những quả báo phiền khổ, oán cừu oan trái của đời trước cũng như đời này.
- ❁ Bốn là, các vị Hộ pháp thiện thần thường ủng hộ nên những loài dạ xoa ác quỷ, rắn độc, hùm beo lánh xa không dám hãm hại.
- ❁ Năm là, tâm được an vui, ngày không gặp việc nguy khốn, đêm ngủ không thấy ác mộng. Diện mạo hiện sáng, khỏe an lành, việc làm thuận lợi, được kết quả tốt.
- ❁ Sáu là, chí thành hộ pháp, tâm không cầu lợi, tự nhiên y phục đầy đủ, gia đình hòa thuận, phúc lộc đời đời.
- ❁ Bảy là, lời nói, việc làm trời người hoan hỉ, đến đâu cũng được mọi người kính mến, ngợi khen.
- ❁ Tám là, ngu chuyển thành trí, bệnh lành mạnh khỏe, khôn nghèo chuyển thành thịnh đạt. Nhàm chán nữ thân, mệnh chung liền được nam thân.
- ❁ Chín là, vĩnh viễn xa lìa đường ác, sinh vào cõi thiện, tướng mạo đoan nghiêm, tâm trí siêu việt, phúc lộc tròn đầy.
- ❁ Mười là, hay vì tất cả chúng sinh trồng các căn lành. Lấy tâm cầu của chúng sinh làm ruộng phúc điền cho mình. Nhờ công đức ấy đạt được vô lượng phúc quả thù thắng. Sinh ra nơi nào cũng được thấy Phật, nghe pháp, phúc tuệ rộng lớn, chứng đạt lục thông, sớm thành Phật quả.

- ❁ **ẮN QUANG TỔ SƯ DẠY:** Ắn tông Kinh, tượng Phật được công đức thù thắng như vậy, nên gặp hội chúc thọ, thành hôn, cầu phúc, thoát nạn, sám hối, cầu tiêu trừ tật bệnh, cầu siêu hương linh, hãy tinh tiến phát tâm Bồ đề Ắn tông, để trồng cội phúc đức cho chính mình và thân bằng quyến thuộc.

韋馱菩薩

NAM MÔ HỘ PHÁP VI ĐÀ TÔN THIÊN BỒ TÁT

MỌI CHI TIẾT XIN LIÊN LẠC VỀ

TỔ IN KINH VĨNH HOÀNG

CHÙA CAO LINH

Thôn Bắc Hà, xã Bắc Sơn, huyện An Dương
Thành Phố Hải Phòng.

Điện thoại: 0313 – 589 673; 589 850

FAX: 0313 - 589850

Email: giacnghien2002@yahoo.com.tw

Web: www.chuacaolinh.com.vn

Facebook: thichgiacnghien

TRUYỆN TRANH

BƯỚC CHÂN XUẤT THỂ

Thích Giác Nghiê*n dịch và biên soạn*

NHÀ XUẤT BẢN TÔN GIÁO
Nhà số 4 - lô 11 - Trần Duy Hưng - Hà Nội
ĐT: 04 - 5566701 - Fax: 04 - 5566702

Chịu trách nhiệm xuất bản
NGUYỄN CÔNG OÁNH

Biên tập: Thích Long Minh

Sửa bản in: Thích Long Tuệ

Bìa: Thích Long Quang

Trình bày: Cư sỹ Huy Hoàng

In 1.000 bản, khổ 14,5 x 20,5 cm, tại công ty In & văn hóa phẩm.

Số xuất bản :

In xong và nộp lưu chiểu quý II năm 2013